BENDROJO TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. rugsėjo 7 d.*

„Energetika – Elektros energijos vidaus rinka – Reglamentas (ES) 2019/942 – ACER apeliacinės tarybos sprendimas – Ieškinys dėl panaikinimo – Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio – Nepriimtinumas – ACER kompetencija – Reglamento (EB) Nr. 713/2009 8 straipsnis – Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalis – Reglamento (ES) 2015/1222 9 straipsnio 12 dalis – Taikytina teisė – Reglamentas (ES) 2019/943“

Byloje T-631/19

**Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA)**, įsteigta Bonoje (Vokietija), atstovaujama advokatų H. Haller, N. Gremminger, L. Reiser, V. Vacha ir C. Dietz-Polte,

ieškovė,

prieš

**Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER)**, atstovaujamą P. Martinet ir E. Tremmel,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkė V. Tomljenović, teisėjai V. Kreuschitz, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl (pranešėja) ir I. Nõmm,

posėdžio sekretorė S. Jund, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį, visų pirma į:

– ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. rugsėjo 21 d.,

– atsiliepimą į ieškinį, dubliką ir tripliką, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2019 m. gruodžio 16 d., 2020 m. sausio 30 d. ir 2020 m. balandžio 14 d.,

– į Bendrojo Teismo antrosios kolegijos siūlymu priimtą sprendimą perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 28 straipsnį,

* Proceso kalba: vokiečių.

– į Bendrojo Teismo (antroji išplėstinė kolegija) teisėjos pranešėjos siūlymu priimtą sprendimą, taikant Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikti šalims klausimus raštu (į juos jos atsakė per nustatytą terminą),

– į Bendrojo Teismo pirmininko sprendimą vienam antrosios išplėstinės kolegijos nariui negalint vykdyti savo pareigų vietoj trūkstamo teisėjo į kolegiją paskirti kitą teisėją,

įvykus 2021 m. lapkričio 17 d. posėdžiui,

priima šį

**Sprendimą**

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA)* prašo, pirma, iš dalies panaikinti 2019 m. vasario 21 d. Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros sprendimą Nr. 02/2019 dėl regionų perdavimo sistemų operatorių „Core“ pralaidumo skaičiavimo pasiūlymų, susijusių su bendra regionine kitos paros ir einamosios paros pralaidumo skaičiavimo metodika (toliau – pradinis sprendimas), ir, antra, panaikinti 2019 m. liepos 11 d. ACER apeliacinės tarybos sprendimą A-003-2019, kuriuo atmestas jos skundas dėl pradinio sprendimo (toliau – Apeliacinės tarybos sprendimas).

## Ginčo aplinkybės

2 2015 m. liepos 24 d. Komisijos reglamente (ES) 2015/1222, kuriuo nustatomos pralaidumo paskirstymo ir perkrovos valdymo gairės (OL L 197, 2015, p. 24), nustatyti keli reikalavimai, susiję su tarpvalstybinio pralaidumo paskirstymu ir perkrovos valdymu kitos paros ir einamosios paros prekybos rinkose (elektros energijos sektorius). Tarp šių reikalavimų, be kita ko, yra ir reikalavimas parengti bendrą koordinuoto pralaidumo skaičiavimo metodiką (toliau – BSM) kiekviename pralaidumo skaičiavimo regione (toliau – PSR), kaip numatyta Reglamento 2015/1222 II antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnyje „Pralaidumo skaičiavimo metodikos“. Šį minėto reglamento skirsnį sudaro 20–26 straipsniai, 20 straipsnyje nustatytos taisyklės dėl „srautinės pralaidumo skaičiavimo metodikos diegimo“.

3 Pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 1 dalį ir 20 straipsnio 2 dalį kiekvieno PSR perdavimo sistemų operatoriai (toliau – PSO) turi patvirtinti BSM pasiūlymą jų atitinkamame PSR ir pateikti jį atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms (toliau – NRI), kad šios jį patvirtintų.

4 Pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 10 ir 12 dalis atitinkamos NRI bando susitarti ir priimti sprendimą dėl PSO BSM pasiūlymo arba jų pakeistos versijos šių NRI prašymu. Pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 ir 12 dalis, kai atitinkamoms NRI nepavyksta susitarti, ACER priima sprendimą dėl PSO BSM pasiūlymo arba jo pakeistos versijos pagal 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 158, 2019, p. 22), 6 straipsnio 10 dalį (anksčiau 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento EB Nr. 713/2009, įsteigiančio Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (OL L 211, 2009, p. 1), 8 straipsnio 1 dalis).

5 Nagrinėjamu atveju 2017 m. rugsėjo 15 d. PSR „Core“ (jį sudaro Belgija, Čekijos Respublika, Vokietija, Prancūzija, Kroatija, Liuksemburgas, Vengrija, Nyderlandai, Austrija, Lenkija, Rumunija, Slovėnija ir Slovakija) PSO pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 7 dalį ir 20 straipsnio 2 dalį šio PSR NRI pateikė du pasiūlymus (siekdamos jų patvirtinimo), susijusius atitinkamai su regioniniu kitos paros BSM projektu ir regioniniu einamosios paros BSM projektu, parengtais pagal šį reglamentą.

6 2018 m. kovo 9 d. PSR „Core“ NRI, remdamosi Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalimi, pateikė du prašymus padaryti atitinkamai pakeitimus abiejuose pasiūlymuose dėl kitos paros ir einamosios paros BSM.

7 2018 m. birželio 4 d. PSO, remdamiesi Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalies pirmu sakiniu, pateikė PSR „Core“ NRI pakeistą dviejų pasiūlymų dėl kitos paros ir einamosios paros BSM versiją (toliau kartu – du pakeisti pasiūlymai dėl BSM). Paskutinė iš minėtų NRI juos gavo 2018 m. birželio 19 d.

8 2018 m. liepos 20 d. ir rugpjūčio 21 d. raštais PSR „Core“ energetikos reguliavimo institucijų regioniniam forumui (toliau – ERIRF) pirmininkaujanti NRI visų minėto regiono NRI vardu iš esmės pranešė ACER, kad pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalį joms nepavyko vieningai susitarti dėl dviejų pakeistų pasiūlymų dėl BSM patvirtinimo ir dėl prašymo, kad ACER pratęstų dviejų mėnesių terminą, kurį jos turėjo sprendimui priimti nuo paskutinio šių pasiūlymų pateikimo, ar prašymo, kad ji pati priimtų sprendimą dėl dviejų pakeistų pasiūlymų dėl BSM.

9 2018 m. rugsėjo 18 d. PSR „Core“ NRI pateikė ACER „neoficialų visų [PSR] „Core“ [NRI] dokumentą dėl regioninio PSR „Core“ PSO projekto, susijusio su [dviem pakeistais pasiūlymais dėl BSM] (toliau – 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumentas)“, siekdamos informuoti ACER, laikantis šio sprendimo 8 punkte nurodyto ERIRF pirmininko pranešimo, apie jų atitinkamai bendras ir išsiskiriančias pozicijas. Šiuo klausimu jos, be kita ko, nurodė, kad abiejuose pakeistuose pasiūlymuose neatsižvelgta į visus NRI prašymus dėl pakeitimų, kad tie pasiūlymai nebuvo pakankamai išsamūs, visiškai nuoseklūs ir atitinkantys Reglamentą 2015/1222 ir kad juose trūko aiškių, skaidrių ir suderintų apibrėžčių, taip pat apibrėžtų ir pagrįstų ribų bei verčių. Jos pridūrė, kad iš 29 skirtingų aspektų, nurodytų dviejuose pakeistuose pasiūlymuose dėl BSM, NRI patvirtino 19, į kuriuos jos siūlė ACER atsižvelgti, o 10 aspektų nepatvirtinta.

10 Pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalį, nesant PSR „Core“ NRI sutikimo dėl abiejų pakeistų pasiūlymų dėl BSM, ACER dėl jų privalėjo priimti sprendimą pagal Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnio 1 dalį.

11 Pasibaigus viešoms konsultacijoms, pradėtoms dėl dviejų pakeistų pasiūlymų dėl BSM, ir išklausiusi visas NRI ir atitinkamus PSO, ACER, remdamasi Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalimi, priėmė pradinį sprendimą. Šiuo sprendimu ji patvirtino PSR „Core“ kitos paros BSM ir einamosios paros BSM, nurodytas to paties sprendimo I ir II prieduose.

12 2019 m. balandžio 23 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsniu, dėl pradinio sprendimo pateikė skundą ACER apeliacinei tarybai (toliau – Apeliacinė taryba).

13 Savo sprendimu Apeliacinė taryba atmetė skundą dėl pradinio sprendimo kaip nepagrįstą.

**Šalių reikalavimai**

14 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– pirmiausia panaikinti pradinio sprendimo nuostatas (jų sąrašas pateikiamas toliau) ir dėl jų priimtą Apeliacinės tarybos sprendimą:

– pradinio sprendimo I priedo 5 straipsnio 5–9 dalis,

– pradinio sprendimo I priedo 10 straipsnio 4 dalies antrą sakinio dalį ir I priedo 10 straipsnio 5 dalį,

– pradinio sprendimo I priedo 16 straipsnio 2 dalies antrą sakinį ir 16 straipsnio 3 dalies d punkto vii papunktį,

– pradinio sprendimo II priedo 5 straipsnio 5–9 dalis,

– pradinio sprendimo II priedo 17 straipsnio 3 dalies d punkto vii papunktį,

– visas pradinio sprendimo I ir II priedų nuostatas, kuriose aiškiai daroma nuoroda į minėtas nuostatas,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti visą pradinį sprendimą ir Apeliacinės tarybos sprendimą,

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

15 ACER Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti visą ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

**Dėl teisės**

***Dėl priimtinumo***

16 ACER prašo atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną tiek, kiek jis pareikštas dėl pradinio sprendimo.

17 Pirma, ji iš esmės teigia, kad, atsižvelgiant į Apeliacinės tarybos kompetenciją nagrinėti jos priimtus sprendimus, kaip antai pradinį sprendimą, ir į neprivilegijuotiems sprendimus skundžiantiems asmenims, kaip antai ieškovei, taikomą vidaus apskundimo galimybių išnaudojimo taisyklę, ieškinį dėl panaikinimo galima pareikšti tik dėl Apeliacinės tarybos sprendimo. Antra, bet kuriuo atveju dviejų mėnesių terminas pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį dėl pradinio sprendimo buvo pasibaigęs pareiškiant šį ieškinį, todėl jis yra pavėluotas ir akivaizdžiai nepriimtinas.

18 Ieškovė nesutinka su ACER argumentais. Pirma, ji tvirtina, jog veiksmingos teisminės gynybos reikalavimas reiškia, kad teisminė kontrolė gali būti taikoma tiek Apeliacinės tarybos sprendimui, tiek pradiniam sprendimui. Antra, ieškovė nesutinka su tuo, kad terminas pareikšti ieškinį dėl pradinio sprendimo panaikinimo buvo pasibaigęs, nes ji turėjo pasinaudoti vidaus apskundimo procedūra Apeliacinėje taryboje tam, kad galėtų pareikšti ieškinį Europos Sąjungos teismuose.

19 Visų pirma reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 14 punkto, ieškovės reikalavimai dėl panaikinimo pateikti tiek dėl pradinio sprendimo, tiek dėl Apeliacinės tarybos sprendimo.

20 Taip pat pažymėtina, kad, pirma, ieškovė, kaip Vokietijos Federacinės Respublikos NRI, yra juridinis asmuo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Dėl juridinių asmenų pareiškiamų ieškinių SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje aiškiai nurodyta, jog „Sąjungos įstaigas ar organus steigiantys aktai gali nustatyti konkrečias sąlygas ir tvarką, reguliuojančias fizinių ar juridinių asmenų ieškinių dėl šių įstaigų ar organų aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, pateikimą“.

21 Antra, pagal suformuotą jurisprudenciją procesinės normos paprastai laikomos taikytinomis nuo jų įsigaliojimo dienos (žr. 2015 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Moravia Gas Storage*, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

22 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su energetikos sektoriuje kompetentinga Sąjungos įstaiga, reikia remtis vietoj Reglamento Nr. 713/2009 priimtu Reglamentu 2019/942, įsigaliojusiu, kaip matyti iš jo 47 straipsnio, 2019 m. liepos 4 d., t. y. prieš pareiškiant šį ieškinį (2019 m. rugsėjo 21 d.) ir pereinamuoju laikotarpiu nuo pradinio sprendimo priėmimo 2019 m. vasario 21 d. iki Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo 2019 m. liepos 11 d. Šiame reglamente nustatytos, be kita ko, ACER vidaus veiklos ir procedūros taisyklės.

23 Kadangi Reglamente 2019/942 nėra jokios nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo šio sprendimo 21 punkte nurodytos pereinamojo laikotarpio teisės normos, reikia konstatuoti, kad šio ieškinio pareiškimo dieną, kurią reikia vertinti šio ieškinio priimtinumą (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 22 d. Sprendimo *Whirlpool Europe / Komisija*, T-118/13, EU:T:2016:365, 49 punktą ir 2019 m. lapkričio 21 d. Nutarties *ZW / EIB*, T-727/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:809, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), jam taikytinos ir lemiančios jo priimtinumą procesinės taisyklės buvo nustatytos tame reglamente.

24 Trečia, dėl ieškinio dėl pradinio sprendimo ir Apeliacinės tarybos sprendimo panaikinimo pareiškimo Europos Sąjungos Teisingumo Teisme sąlygų iš
Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies ir 29 straipsnio, siejamų su to paties reglamento 34 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad fiziniai ir juridiniai asmenys, norintys ginčyti ACER sprendimą, kuris yra jiems skirtas arba kuris su jais konkrečiai ir tiesiogiai susijęs, gali pateikti skundą Apeliacinei tarybai ir kad, kai jie turi tokią galimybę, Bendrajame Teisme gali užginčyti tik šios tarybos sprendimą.

25 Galiausiai Reglamento 2019/942 29 straipsnyje nurodyta, kad „[i]eškiniai dėl pagal šį reglamentą priimto ACER sprendimo panaikinimo <…> Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti pareiškiami tik užbaigus [šio reglamento] 28 straipsnyje nurodytą skundų nagrinėjimo procedūrą“.

26 Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje ir 29 straipsnyje, siejamuose su to paties reglamento 34 konstatuojamąja dalimi, nustatytos SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje numatytų ieškinių dėl panaikinimo pareiškimo specialios sąlygos ir taisyklės, kurias Sąjungos teisės aktų

leidėjas patvirtino pagal teisėkūros procedūrą priimtame ACER įsteigiančiame akte, t. y. Reglamente 2019/942. Taigi tai, kad kalbama apie Reglamento 2019/942 28 straipsnyje nurodytos skundų nagrinėjimo procedūros, kuri tiesiogiai minima šio reglamento 29 straipsnyje, užbaigimą, reiškia, kad Sąjungos teismas imasi veiksmų, jei reikia, tik tam, kad patikrintų galutinį skundų nagrinėjimo procedūros rezultatą, t. y. kad patikrintų šią vidaus apskundimo procedūrą užbaigus priimtą sprendimą, taigi Apeliacinės tarybos sprendimą (pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Heli-Flight / EASA*, C-61/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:59, 81 ir 82 punktus).

27 Taigi ieškinys dėl ACER priimto sprendimo panaikinimo, jeigu dėl šio sprendimo pateiktas vidaus skundas, gali būti laikomas priimtinu tik tiek, kiek jis pateiktas dėl Apeliacinės tarybos sprendimo atmesti šį vidaus skundą (pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Heli-Flight / EASA*, C-61/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:59, 84 punktą) arba, nelygu atvejis, patvirtinti pradinį sprendimą. Tai reiškia, kad šio ieškinio pagrindai ir argumentai, kurie grindžiami pradinio sprendimo trūkumais ir kurių negalima aiškinti kaip pateiktų ir dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, turi būti atmesti kaip nereikšmingi, nes Sąjungos teismas priima sprendimą tik dėl pastarojo sprendimo teisėtumo (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Heli-Flight / AESA*, T-102/13, EU:T:2014:1064, 32 punktą).

28 Nagrinėjamu atveju ieškinio 84 punkte ieškovė nurodė, kad šis ieškinys pateiktas dėl pradinio sprendimo, koks jis buvo Apeliacinei tarybai priėmus sprendimą. Taigi, jeigu pastarasis sprendimas grindžiamas pradiniame sprendime nurodytais motyvais, net netiesiogiai arba tiesiogiai patvirtina šiuos motyvus, visi dėl šių motyvų pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai turi būti laikomi visiškai reikšmingais siekiant patikrinti Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumą, taigi ir pagrįsti prašymą dėl panaikinimo tiek, kiek jis pateiktas dėl pastarojo sprendimo, nes tik šis prašymas yra priimtinas. Prašymas panaikinti pradinį sprendimą, priešingai, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

### *Dėl esmės*

29 Šiam ieškiniui pagrįsti ieškovė iš esmės nurodo šešis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 7 ir 12 dalių pažeidimu, nes, kaip teigia ieškovė, ACER viršijo savo kompetencijos ribas. Antrasis pagrindas iš esmės grindžiamas teisės klaida nustatant taikytiną teisę, nes Apeliacinė taryba turėjo sutikti patikrinti pradinio sprendimo teisėtumą atsižvelgdama į 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos (OL L 158, 2019, p. 54) 14–16 straipsnius. Trečiasis pagrindas grindžiamas keliais Reglamento 2019/943 pažeidimais. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas Reglamento 2015/1222 pažeidimu. Penktasis pagrindas grindžiamas proporcingumo principo pažeidimu. Šeštasis pagrindas grindžiamas nediskriminavimo principo pažeidimu.

#### *Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 7 ir 12 dalių pažeidimu, nes ACER viršijo savo kompetencijos ribas*

30 Ieškovė teigia, kad priėmusi pradinį sprendimą ACER viršijo savo kompetencijos ribas. Šiuo klausimu, pirma, ji teigia, kad pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 7 ir 12 dalis ACER kompetencija yra subordinuota ir subsidiari, nes ji tapo kompetentinga tik tada ir tiek, kiek NRI nepavyko susitarti ir priimti sprendimo dėl dviejų pakeistų BSM pasiūlymų. Ieškovė pažymi, kad kitos Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalies kalbinės versijos, kaip antai versija anglų kalba, suformuluotos lanksčiau nei versija vokiečių kalba, į kurią ACER daro nuorodą. Antra, anot ieškovės, reguliavimo tikslas yra susitarti dėl bendrų BSM, o tai nereiškia, kad ACER gali

ignoruoti pasiektus dalinius susitarimus ir NRI suformuluotus reikalavimus. Taigi ACER turėjo atsižvelgti į galimus dalinius NRI susitarimus ir nuspręsti tik dėl likusių aspektų, dėl kurių šioms nepavyko susitarti. Trečia, ieškovė paaiškina, kad 2018 m. liepos 20 d. rašte NRI oficialiai informavo ACER apie tai, kad joms nepavyko visiškai susitarti dėl tam tikrų labai svarbių dviejų pakeistų BSM pasiūlymų elementų ir kad jos vėliau jai pateiks daugiau informacijos apie savo diskusijas dėl šių labai svarbių elementų ir kai kurių kitų klausimų, ką jos ir padarė 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumente. Todėl tuo metu, kai ACER gavo minėtą raštą, ji jau žinojo visas NRI pozicijas ir turėjo priimti sprendimą tik dėl dešimties klausimų, kuriuos šios institucijos jai konkrečiai išvardijo 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumente. Taigi ACER padarė klaidą, kai pradiniame sprendime pareiškė savo poziciją dėl klausimų, dėl kurių jos neprašyta priimti sprendimo, kaip matyti iš 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumento. Ketvirta, ieškovė pažymi, kad pradiniu sprendimu pažeidžiamas subsidiarumo principas, pagal kurį paprastai visos Sąjungos institucijos turi veikti atsargiai, paisydamos joms suteiktų įgaliojimų, o konkrečiai ACER neturi ignoruoti pasiektų dalinių susitarimų ir NRI suformuluotų reikalavimų.

31 ACER ginčija ieškovės argumentus ir prašo atmesti pirmąjį pagrindą. Jos teigimu, Apeliacinė taryba savo sprendime teisingai konstatavo, kad ji turėjo kompetenciją priimti pradinį sprendimą, ir taip veikdama neviršijo savo kompetencijos ribų.

32 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į tai, kas šio sprendimo 28 punkte konstatuota dėl ieškinio priimtinumo ir jam pagrįsti nurodytų pagrindų naudos, reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, nes savo sprendime nekonstatavo, kad priėmusi pradinį sprendimą ACER viršijo savo kompetencijos ribas, kaip nurodė ieškovė grįsdama jai pateiktą skundą.

33 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos, susijusios su taisyklėmis, reglamentuojančiomis Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų kompetenciją, matyti, kad nuostata, kuri yra akto teisinis pagrindas ir pagal kurią Sąjungos institucija įgaliojama priimti nagrinėjamą teisės aktą, turi galioti šio teisės akto priėmimo momentu (žr. 2015 m. kovo 26 d. Sprendimo *Komisija / Moravia Gas Storage*, C-596/13 P, EU:C:2015:203, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2011 m. vasario 3 d. Sprendimo *Cantiere navale De Poli / Komisija*, T-584/08, EU:T:2011:26, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

34 Tuo momentu, kai buvo priimtas Apeliacinės tarybos sprendimas, kuris yra vienintelis aktas, kurio teisėtumą ieškovė gali ginčyti pateikdama šį ieškinį (žr. šio sprendimo 28 punktą), t. y. 2019 m. liepos 11 d., Reglamentas 2019/942 jau galiojo ir buvo taikomas, jis pakeitė anksčiau taikytą Reglamentą Nr. 713/2009 (žr. šio sprendimo 22 punktą). Be to, kaip matyti iš Reglamento 2015/1222 84 straipsnio, šis reglamentas galiojo ir buvo taikomas nuo 2015 m. rugpjūčio 14 d., t. y. dvidešimtos dienos po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (2015 m. liepos 25 d.). Pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalį (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalį ACER turi įgaliojimą per šešių mėnesių terminą priimti sprendimą arba patvirtinti individualius sprendimus dėl reguliavimo klausimų ar problemų, turinčių poveikį tarptautinei prekybai arba tarpvalstybinio tinklo saugumui, priklausančių NRI kompetencijai, kaip antai kitos paros ir einamosios paros BSM, jeigu kompetentingoms NRI nepavyko susitarti arba jei kompetentingos NRI jai dėl to pateikė bendrą prašymą. Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo dieną tik šios nuostatos galėjo būti minėto sprendimo teisinis pagrindas.

35 Taigi nagrinėjant šį ieškinio pagrindą reikia išaiškinti Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalį (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalį, siekiant patikrinti, ar pagal šias nuostatas ACER turėjo kompetenciją galutinai patvirtinti PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM, pateiktas Apeliacinės tarybos sprendimo I ir II prieduose.

36 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatas reikia atsižvelgti ne tik į jų tekstą, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame jos įtvirtintos, tikslus (žr. 2018 m. liepos 11 d. Sprendimo *COBRA*, C-192/17, EU:C:2018:554, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2020 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija / Italija (Direktyva dėl kovos su pavėluotu mokėjimu)*, C-122/18, EU:C:2020:41, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

37 Šioje byloje PSR „Core“ PSO pateikė visoms šio PSR NRI patvirtinti pasiūlymus dėl kitos ir einamosios paros BSM tame PSR, kaip turėjo padaryti pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 1 dalį, 7 dalies a punktą ir 20 straipsnio 2 dalį. Pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 10 dalį NRI turėjo priimti sprendimą dėl šių pasiūlymų per šešis mėnesius po to, kai juos gavo paskutinė iš atitinkamų NRI. Vis dėlto, kadangi minėtos NRI pateikė prašymus pakeisti atitinkamų BSM pasiūlymus, į kuriuos atsižvelgdami PSO joms patvirtinti pateikė du pakeistus kitos paros ir einamosios paros BSM pasiūlymus, pagal minėto reglamento 9 straipsnio 12 dalį jos turėjo papildomą dviejų mėnesių terminą (nuo tų pasiūlymų pateikimo), kad dėl jų priimtų sprendimą. Neginčijama, kad PSR „Core“ NRI nepavyko per joms nustatytą terminą susitarti dėl šių pakeistų pasiūlymų, o apie tai ACER buvo informuota 2018 m. liepos 20 d. ir rugpjūčio 21 d. ERIRF pirmininkaujančios institucijos laiškais.

38 Taigi, kaip teisingai teigia ACER, jos kompetencija priimti sprendimą dėl dviejų pakeistų kitos paros ir einamosios paros BSM pasiūlymų arba galutinai juos patvirtinti nagrinėjamu atveju buvo grindžiama Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalyje ir
Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalyje nurodyta aplinkybe, kad PSR „Core“ NRI nepavyko per du joms nustatytus mėnesius susitarti dėl minėtų pasiūlymų.

39 Pirma, iš Reglamento 2019/942 6 straipsnio (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio teksto nematyti, kad, įgyvendindama tokią kompetenciją ir viršydama jai pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 11 dalį nustatytą pareigą konsultuotis su atitinkamomis NRI ir PSO rengiant savo sprendimą, ACER privalėjo atsižvelgti į jų pateiktas pastabas. Konkrečiai kalbant, iš minėtų nuostatų nematyti, kad ACER kompetencija apsiriboja tik tais aspektais, dėl kurių NRI nepavyko susitarti. Priešingai,
Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalyje (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnio 1 dalis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalyje minimi „reguliavimo klausimai“ arba „problema“, kurie iš pradžių priklauso NRI kompetencijai, ir tik joms nepavykus susitarti ACER įgyja kompetenciją, taigi juos vienodai tenka spręsti tiek NRI, tiek ACER. Atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 6 straipsnio (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio formuluotes, juos reikia aiškinti taip, kad jeigu kompetentingoms NRI nepavyko susitarti dėl visų reguliavimo problemos aspektų, dėl kurių į jas kreiptasi per tam nustatytą terminą, ACER turi įgaliojimą priimti sprendimą ar pati nuspręsti dėl šios problemos, ir jos kompetencija neapsiriboja vien šiais klausimais ar vien tais aspektais, dėl kurių šios NRI nesutaria tarpusavyje.

40 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentas, kad Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalies tekstas anglų kalba, kuriame numatyta, kad ACER turi teisę priimti sprendimą dėl PSO pasiūlymų, „*where the competent regulatory authorities have not been able to reach an agreement*“ (jeigu kompetentingoms reguliavimo institucijoms nepavyksta susitarti), leidžia manyti, kad ACER kompetencija apsiriboja vien atitinkamos reguliavimo problemos aspektais, dėl kurių NRI nepavyko susitarti.

41 Šiuo klausimu primintina, kad, kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, vienoje iš Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar įgyti prioriteto prieš kitas kalbines versijas. Iš tikrųjų Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Sąjungos kalbomis parengtas versijas (žr. 2018 m. birželio 6 d. Sprendimo *Tarragó da Silveira*, C-250/17, EU:C:2018:398, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Esant neatitikimų skirtingose kalbinėse versijose, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, sistemą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 7 d. Sprendimo *Ambisig*, C-46/15, EU:C:2016:530, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad šio sprendimo 40 punkte cituojamame versijos anglų kalba tekste nenustatyta taisyklė, kuri iš esmės skirtųsi nuo taisyklės, nustatytos kitose kalbinėse versijose, pavyzdžiui, versijose čekų, vokiečių ar prancūzų kalbomis, kur nurodyta, kad ACER yra kompetentinga priimti sprendimą atitinkamai „*[p]okud příslušné regulační orgány nedokážou […] dosáhnout dohody*“, „*[f]alls es den Regulierungsbehörden nicht gelingt, […] eine Einigung […] zu erzielen*“ arba „[*l]orsque les autorités de régulation compétentes ne sont pas parvenues à un accord*“. Šių kitų kalbinių versijų formuluotė patvirtina šios nuostatos aiškinimą taip, kaip nurodyta šio sprendimo 39 punkte.

43 Antra, šį pažodinį Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalies (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalies aiškinimą patvirtina teisės akto, kuriame įtvirtintos šios nuostatos, kontekstas ir tikslai, paaiškinti šių aktų parengiamuosiuose dokumentuose.

44 Iš pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo įsteigiama energijos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (COM/2007/0530 *final*), kuriuo remiantis buvo priimtas Reglamentas Nr. 713/2009, aiškinamojo memorandumo matyti, kad šiame reglamente esančios nuostatos buvo grindžiamos, be kita ko, teiginiu, kad „nors energijos vidaus rinka žymiai išaugo, tarpvalstybiniai klausimai liko nesureguliuoti“ ir kad, „taikant <…> metodą, siekiant susitarimo paprastai reikia 27 reguliavimo institucijų ir daugiau kaip 30 perdavimo sistemų operatorių pritarimo, todėl jis nepadeda pasiekti gerų rezultatų“, o „galutinių sprendimų sudėtingais, dabar spręstinais klausimais, nebuvo priimta“. Dėl šių priežasčių buvo nuspręsta sukurti „[Agentūrą, kuri] Europos lygmeniu papildytų reguliavimo institucijų nacionaliniu lygmeniu vykdomas užduotis“, būtent suteikiant jai „įgaliojimus savarankiškai priimti sprendimus“. Šie įgaliojimai ACER turėjo būti suteikti „[s]iekiant spręsti specifinius tarpvalstybinius klausimus“, be kita ko, „nustatyti daugiau nei vienos valstybės narės teritorijoje esančios infrastruktūros reguliavimo tvarką“, kaip galiausiai buvo numatyta Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnyje.

45 Be to, iš pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, įsteigiančio Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (COM/2016/0863 *final*), kuriuo remiantis priimtas Reglamentas 2019/942, aiškinamojo memorandumo matyti, kad jame esančios nuostatos turėjo, be kita ko, leisti „reguliavimo priežiūrą pritaikyti prie naujų rinkos realijų“.

Konkrečiai kalbant, naujomis aplinkybėmis šiose rinkose nebeatrodė tinkama, kad „reguliavimo sprendimus priima nacionalinės reguliavimo institucijos, net ir tais atvejais, kai reikalingas bendras regioninis sprendimas“, ir kad „reguliavimo priežiūra išlieka fragmentiška ir kyla skirtingų sprendimų ir nereikalingo delsimo rizika“. Dėl šių priežasčių buvo nuspręsta, kad „suteikus ACER didesnių įgaliojimų sprendžiant tuos tarpvalstybinius klausimus, dėl kurių reikia priimti suderintus regioninius sprendimus, būtų padedama greičiau ir veiksmingiau priimti sprendimus dėl tarpvalstybinių klausimų“, turint omenyje, kad „nacionalinės reguliavimo institucijos ACER tinkle balsų dauguma priimdamos sprendimus šiais klausimais toliau visapusiškai dalyvautų procese“. Be to, nuspręsta, kad ACER suteikta „ribota papildoma kompetencija“ atitinka subsidiarumo principą, nes tai buvo padaryta „srityse, kuriose dėl fragmentiško nacionalinių sprendimų priėmimo tarpvalstybinės svarbos klausimais vidaus rinkai kiltų problemų arba atsirastų nenuoseklumo“. Ji taip pat pripažinta suderinama su proporcingumo principu, nes „ACER pavestos papildomos užduotys, visų pirma susijusios su energijos tinklo naudojimu regioniniu lygiu, išsaugant [NRI] pagrindinį vaidmenį energetikos reguliavimo srityje“. Būtent šiame kontekste reglamento pasiūlymo „I skyriuje apibrėžtos <…> kelios naujos ACER patikėtos užduotys, susijusios su elektros energijos rinkos operatorių priežiūra, metodų tvirtinimu ir pasiūlymu, susijusiu su gamybos adekvatumu ir pasirengimu valdyti riziką“. Šios naujos ACER užduotys buvo oficialiai įtvirtintos Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalyje.

46 Iš šių reglamentų pasiūlymų aiškinamųjų memorandumų matyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai siekė, kad sprendimai tarpvalstybiniais klausimais, sudėtingi, bet būtini, būtų priimami veiksmingiau ir greičiau, sustiprinant ACER individualaus sprendimo priėmimo įgaliojimus, kurie būtų suderinami su NRI pagrindinio vaidmens energetikos reguliavimo srityje išsaugojimu.

47 Tai taip pat atitinka kai kuriuos reglamentais Nr. 713/2009 ir 2019/942 siekiamus tikslus. Iš tiesų, kaip nurodyta Reglamento 2019/942 10 konstatuojamojoje dalyje (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 5 konstatuojamoji dalis), valstybės narės, siekdamos Sąjungos energetikos politikos tikslų, turėtų glaudžiai bendradarbiauti šalindamos kliūtis, kurios trukdo vykdyti tarpvalstybinius elektros energijos ir gamtinių dujų mainus, ir ACER buvo įsteigta siekiant užpildyti reguliavimo spragą Sąjungos lygmeniu ir prisidėti prie veiksmingo elektros energijos ir gamtinių dujų vidaus rinkų veikimo. Reglamento 2019/942 11 konstatuojamojoje dalyje (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 6 konstatuojamoji dalis) nurodyta, kad ACER turi užtikrinti, kad reguliavimo institucijų vykdomos reguliavimo funkcijos būtų tinkamai koordinuojamos ir, kai būtina, užbaigtos Sąjungos lygmeniu. Taigi, kaip nurodyta Reglamento 2019/942 33 ir 34 konstatuojamosiose dalyse (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 18 ir 19 konstatuojamosios dalys), ACER suteikti būtini įgaliojimai veiksmingai, skaidriai, pagrįstai ir, svarbiausia, nepriklausomai nuo elektros energijos ir dujų gamintojų ir nuo perdavimo sistemos operatorių ir vartotojų vykdyti savo reguliavimo funkcijas. Ji turi šiuos įgaliojimus vykdyti, užtikrindama, kad šie sprendimai atitiktų Sąjungos energetikos teisę, kontroliuojama Apeliacinės tarybos, kuri yra ACER dalis, tačiau veikia joje nepriklausomai, ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo.

48 Tuo remiantis darytina išvada, kad ACER, be kita ko, turi reguliavimo ir sprendimų priėmimo įgaliojimus, kuriuos ji vykdo visiškai nepriklausomai ir prisiimdama atsakomybę, kad galėtų padėti NRI, kai nors ir savanoriškai bendradarbiaujant joms nepavyksta priimti individualių sprendimų dėl konkrečių klausimų ar problemų, patenkančių į jų reguliavimo kompetencijos sritį. Kaip nurodyta Reglamento 2019/942 11 ir 45 konstatuojamosiose dalyse (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 6 ir 29 konstatuojamosios dalys), ACER yra kompetentinga visiškai savarankiškai ir imdamasi atsakomybės spręsti reguliavimo klausimus arba svarbias problemas, susijusias su elektros energijos ir gamtinių dujų vidaus rinkų veiksmingu veikimu, tik jeigu ir tiek, kiek pagal

ESS 5 straipsnyje įtvirtintus subsidiarumo ir proporcingumo principus Sąjungos siekiami tikslai negalėjo būti pakankamai pasiekti bendradarbiaujant atitinkamoms valstybėms narėms ir dėl to jų NRI nepavyko bendrai susitarti dėl reguliavimo klausimų ar problemų, kurie iš pradžių priklausė šių NRI kompetencijai.

49 Taigi sistemos, grindžiamos Reglamento 2019/942 6 straipsniu (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsniu, esmė yra tai, kad, kai valstybių narių lygmeniu NRI nepavyksta per joms nustatytą terminą priimti individualaus sprendimo dėl reguliavimo klausimų arba dėl jų kompetencijai priklausančios problemos, kurie yra svarbūs tam, kad veiksmingai veiktų elektros energijos vidaus rinka, pavyzdžiui, parengti Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 1 dalyje, 7 dalies a punkte ir 20 straipsnio 2 dalyje numatytų regioninių BSM, šį sprendimą tenka priimti ACER, ir nenumatyta, kad dalį šios kompetencijos nacionaliniame lygmenyje gali išsaugoti NRI, pavyzdžiui, dėl kai kurių reguliavimo klausimų ar dėl tam tikrų sprendžiamos problemos aspektų, dėl kurių joms pavyko susitarti.

50 Be to, kadangi ACER savo kompetenciją įgyvendina visiškai nepriklausomai ir prisiimdama atsakomybę, Apeliacinė taryba savo sprendimo 157 punkte teisingai nurodė, kad jos nesaisto kompetentingų NRI pozicija dėl tam tikrų reguliavimo klausimų ar tam tikrų joms pateiktų spręsti problemų, dėl kurių joms pavyko susitarti, aspektų, ypač kai ji mano, kad ši pozicija neatitinka Sąjungos energetikos teisės. Beje, ieškovė šiame ieškinyje taip pat neginčija šio Apeliacinės tarybos vertinimo.

51 Be to, kadangi ACER buvo suteikti įgaliojimai pačiai priimti sprendimus, kad ji galėtų veiksmingai vykdyti savo reguliavimo funkcijas, Reglamento 2019/942 6 straipsnis (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos ACER leidžiama pakeisti PSO pasiūlymus prieš juos patvirtinant, kad būtų užtikrinta jų atitiktis Sąjungos energetikos teisei. Šis įgaliojimas būtinas tam, kad ACER galėtų veiksmingai vykdyti savo reguliavimo funkcijas, nes, kaip Apeliacinė taryba teisingai nurodė ginčijamo sprendimo 150 punkte, jokioje Reglamento 2019/942 (anksčiau Reglamentas Nr. 713/2009) ar Reglamento 2015/1222 nuostatoje, kaip ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 12 dalies pirmame ir antrame sakiniuose, nenumatyta, kad ACER gali prašyti PSO pakeisti savo pasiūlymą prieš jį patvirtindama. Iš tiesų pastarosios nuostatos taikomos tik vykstant įvairių NRI koordinavimo ir bendradarbiavimo procedūrai, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 10 dalį, kad joms būtų lengviau susitarti, bet ne tada, kai ACER pati priima sprendimą dėl to, kad tokio susitarimo nepavyko pasiekti, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 9 straipsnio 12 dalies trečią sakinį.

52 Galiausiai reikia pažymėti, kad Reglamente 2019/942 (anksčiau – Reglamentas Nr. 713/2009) ACER įgaliojimai pačiai priimti sprendimus suteikti atsižvelgiant į tai, kad būtų išsaugomas NRI pripažintas pagrindinis vaidmuo energetikos reguliavimo srityje, nes, kaip matyti iš šio reglamento 24 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 17 straipsnio 3 dalis), ACER, atstovaujama direktoriaus, sprendimus priima ar tvirtina, tik jeigu gauna palankią Reguliuotojų valdybos, kurioje atstovaujamos visos NRI kartu su Europos Komisija, nuomonę; kiekvienas šios valdybos narys turi po vieną balsą ir ši valdyba sprendimus priima dviejų trečdalių balsų dauguma, kaip numatyta šio reglamento 21 straipsnyje ir 22 straipsnio 1 dalyje (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 14 straipsnis).

53 Taigi Reglamento 2019/942 6 straipsnio (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio tikslas, taip pat šių nuostatų kontekstas patvirtina, kad, jeigu kompetentingoms NRI nepavyko susitarti dėl visų joms pateiktos spręsti reguliavimo problemos

aspektų per joms nustatytą terminą, ACER turi pati spręsti šią problemą, nepakenkdama NRI pripažinto pagrindinio vaidmens išsaugojimui Reguliuotojų valdybai teikiant suderintą nuomonę ir neapribojant jos kompetencijos vien tais aspektais, dėl kurių išsiskyrė šių NRI nuomonės.

54 Trečia, toks Reglamento 2019/942 6 straipsnio (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio aiškinimas negali būti paneigtas atsižvelgiant į konkrečias nagrinėjamo atvejo aplinkybes.

55 Pirma, iš Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 1 dalies, 7 dalies a punkto ir 20 straipsnio 2 dalies matyti, kad kiekviena regioninė BSM yra neatsiejamas teisės aktų rinkinys, kurį vieningai turi patvirtinti kompetentingos reguliavimo institucijos. Taigi savo sprendimo 156 punkte Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo, kad „negalima nuspręsti dėl konkretaus minėtų BSM aspekto ([NRI] nesutarimo dalykas), nepakeičiant kito [tų pačių BSM] aspekto ([minėtų NRI] susitarimo dalykas), atsižvelgiant į potencialią sąveiką ir įvairių [atitinkamų] aspektų tarpusavio sąveiką“. Beje, ieškovė šiame ieškinyje neginčijo tokio Apeliacinės tarybos vertinimo ir juo labiau neįrodė, kad nagrinėjamu atveju reguliavimo kausimai ar aspektai, susiję su PSR „Core“ kitos paros ar einamosios paros BSM, dėl kurių to PSR NRI pavyko susitarti, kaip patvirtinta 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumente, galėjo būti atskirti nuo kitų klausimų ar kitų aspektų, aptartų šiose BSM.

56 Antra, tiek, kiek ieškovė šiuo klausimu remiasi 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumento turiniu, reikia pažymėti, kad tai yra dokumentas, kurį parengė NRI ir kuris nėra teisiškai privalomas ACER, be to, jis negali turėti įtakos nustatant Reglamento Nr. 2019/942 6 straipsnio (anksčiau Reglamento Nr. 713/2009 8 straipsnis) ar Reglamento 2015/1222 9 straipsnio taikymo arba juose numatytų ACER įgaliojimų ir pareigų apimtį. Bet kuriuo atveju ieškovės teiginio, kad 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumente buvo konkrečiai atskirti reguliavimo klausimai arba klausimai, susiję su PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM aspektais, dėl kurių minėto PSR NRI pavyko susitarti per nustatytą terminą, ir dėl kurių nepavyko susitarti per nustatytą terminą ir kurie kaip tokie būtų priklausę ACER kompetencijai, nepatvirtina šio dokumento turinys.

57 Iš tiesų 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumente PSR „Core“ NRI visiškai neformaliai konstatavo, kad PSO pasiūlymai dėl to PSR kitos paros ir einamosios paros BSM neatitiko visų Reglamente 2015/1222 nustatytų reikalavimų, kad jie „sunkiai vykdytini“, todėl jos negalėjo jų patvirtinti. Be to, jos pažymėjo, kad minėti pasiūlymai nebuvo pagrįsti aiškiomis, skaidriomis ir tiksliomis apibrėžtimis, taip pat aiškiai nustatytomis ir pagrįstomis ribomis ir vertėmis. Šios pastabos patvirtina, kad tai, jog kompetentingos NRI nepatvirtino PSO pasiūlymų dėl „Core“ PSR kitos paros ir einamosios paros BSM, šiuo atveju lėmė ne jų nesutarimai dėl tam tikrų klausimų ar dėl tam tikrų aiškiai nurodytų ir konkrečių minėtų BSM aspektų, o labiau tai, kad nustatytos bendros rimtos problemos, susijusios su tuo, kad PSO pateikti pasiūlymai neatitiko Reglamento 2015/1222.

58 Be to, bet kuriuo atveju iš 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumento matyti, kad jame PSR „Core“ NRI konstatavo ne tai, kad jos nesutaria dėl tam tikrų reguliavimo klausimų arba dėl tam tikrų aiškiai nurodytų ir konkrečių minėto PSR kitos paros ir einamosios paros BSM aspektų, o tai, kad nepavyko galutinai susitarti dėl tokių klausimų ar aspektų. Minėtame dokumente kai kurie klausimai buvo nurodyti ir kaip klausimai, dėl kurių sutariama, ir kaip klausimai, dėl kurių nesutariama. Taip buvo, be kita ko, su klausimu dėl kritinių tinklo elementų ir nenumatytų atvejų, naudojamų apskaičiuojant pralaidumą, nustatymo metodikų, ilgalaikio pralaidumo integravimo metodikos ar pralaidumo patvirtinimo metodikos. Taigi net darant prielaidą, kad tam tikri reguliavimo klausimai arba aiškiai nurodyti ir konkretūs minėto PSR „Core“ kitos paros

ir einamosios paros BSM aspektai buvo atskirti nuo kitų, vis dėlto „Core“ regiono NRI nuomonių dėl minėto PSR kitos paros ir einamosios paros BSM nesutapimas nagrinėjamu atveju nereiškia reguliavimo klausimų arba aiškiai apibrėžtų šių BSM aspektų.

59 Galiausiai iš 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumento turinio matyti, kad PSR „Core“ NRI tikėjosi iš ACER, kad įgyvendindama savo kompetenciją ji tikrins ir užtikrins, jog PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM būtų įtvirtintos taisyklės, būtinos užkirsti kelią nepagrįstam vidaus ir tarpzoninių mainų diskriminavimui, kaip buvo reikalaujama pagal Reglamento 2015/1222 21 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį. Tokio tikslo siekimas galėjo reikalauti peržiūrėti ir prireikus pakeisti pralaidumo apskaičiavimo taisykles, kad būtų užtikrintas jų suderinamumas su taisyklėmis, kuriomis konkrečiai siekiama išvengti bet kokio vidaus ir tarpzoninių mainų diskriminavimo. Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad taip buvo nagrinėjamu atveju, nes pradinio sprendimo I ir II priedų nuostatos, kurias ginčija ieškovė, buvo priimtos siekiant užtikrinti vidaus ir tarpzoninių mainų nediskriminavimo principo laikymąsi. Tai dar kartą įrodo, kad „Core“ regiono NRI sutampančios ar nesutampančios nuomonės dėl minėto PSR kitos paros ir einamosios paros BSM nebūtinai reiškė reguliavimo klausimus ar aiškiai nurodytus tų BSM aspektus.

60 Galiausiai, trečia, dėl ieškovės priekaišto, susijusio su subsidiarumo principo pažeidimu, reikia pažymėti, kad jį grįsdama ji nepateikia jokio pagrįsto argumento, galinčio patvirtinti tokį pažeidimą. Nagrinėjamu atveju pradinis sprendimas ir Apeliacinės tarybos sprendimas buvo priimti laikantis Reglamente Nr. 713/2009 ir Reglamente 2015/1222 nustatytos tvarkos, pagal kurią, remiantis ESS 5 straipsnyje įtvirtintais įgaliojimų suteikimo, subsidiarumo ir proporcingumo principais ir kaip nuo šiol priminta Reglamento 2019/942 29 konstatuojamojoje dalyje, numatyta, kad ACER yra kompetentinga priimti individualius sprendimus dėl reguliavimo klausimų ar problemų, iš pradžių priskirtų prie NRI kompetencijos, tik aiškiai apibrėžtomis aplinkybėmis ir dėl klausimų, susijusių su tikslu, dėl kurio ji buvo įsteigta (šio sprendimo 37 ir 48 punktai). Konkrečiai kalbant, šios procedūros užtikrina, kad ACER įsikištų tik papildomai, palyginti su NRI, jeigu NRI nesusitaria dėl reguliavimo klausimų ar problemų, kurios svarbios tam, kad elektros energijos vidaus rinkos veiktų veiksmingai (šio sprendimo 48 punktas). Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 52 ir 53 punktuose, Reglamente 2019/942 (anksčiau Reglamentas Nr. 713/2009) ACER įgaliojimai priimti sprendimus buvo suteikti atsižvelgiant į tai, kad NRI išsaugotų pagrindinį vaidmenį per Reguliuotojų valdybos pritariamąją nuomonę. Taigi, reikia atmesti ieškovės priekaištą, grindžiamą subsidiarumo principo pažeidimu.

61 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba nepadarė teisės klaidos savo sprendime nepripažinusi, kad priėmusi pradinį sprendimą ACER viršijo savo kompetencijos ribas, kai nusprendė dėl PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM aspektų, kurie buvo paminėti 2018 m. rugsėjo 18 d. dokumente kaip aspektai, dėl kurių pavyko susitarti to PSR NRI.

62 Vadinasi, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

*Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo Apeliacinės tarybos padaryta teisės klaida nustatant taikytiną teisę, nes ji turėjo sutikti patikrinti pradinio sprendimo teisėtumą atsižvelgiant į Reglamento 2019/943 14–16 straipsnius*

63 Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės klaida, kurią savo sprendime padarė Apeliacinė taryba iš esmės nepatikrinusi pradinio sprendimo teisėtumo atsižvelgiant į Reglamento 2019/943 14–16 straipsnius, į kuriuos pati ACER turėjo atsižvelgti tame sprendime.

64 Visų pirma, ieškovė Apeliacinei tarybai priekaištauja dėl to, kad ši iš esmės netaikė Reglamento 2019/943 14–16 straipsnių, nors jie galiojo jai priimant sprendimą. Ji primena, kad Sąjungos akto teisėtumo kontrolė atliekama atsižvelgiant į faktines ir teisines aplinkybes, buvusias priimant šį aktą. Pirma, ji teigia, kad Reglamentas 2019/943 įsigaliojo 2019 m. liepos 4 d., t. y. jau priėmus pradinį sprendimą, bet kol dar nebuvo priimtas Apeliacinės tarybos sprendimas. Antra, šis ieškinys pateiktas dėl pradinio sprendimo, kurį Apeliacinė taryba paliko nepakeistą, t. y. iš esmės dėl dviejų sprendimų, kurie yra viena ir ta pati teisinė visuma. Todėl Apeliacinė taryba turėjo taikyti Reglamentą 2019/943, juo labiau tiek, kiek savo sprendime ji būtų iš naujo išnagrinėjusi bylą savarankiškai ir išsamiai, o tai jai būtų leidę atsižvelgti į per tą laiką įvykusius naujus teisinius pokyčius, kaip antai Reglamento 2019/943 14–16 straipsnių įsigaliojimą.

65 Antra, ieškovė priekaištauja ACER dėl to, kad pradiniame sprendime ji pažeidė Sąjungos institucijų lojalaus bendradarbiavimo principą. Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad priimdama pradinį sprendimą ACER jau tiksliai žinojo esminius reikalavimus, kurie bus įtvirtinti Reglamento 2019/943 14–16 straipsniuose. Visų pirma, šis sprendimas buvo priimtas vėlyvame teisėkūros procedūros etape, per kurį minėti reglamento straipsniai buvo parengti ir patvirtinti visų kompetentingų Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Parlamento komitetų. Be to, spaudoje jau buvo paskelbtos išsamios ataskaitos dėl naujo Reglamento 2019/943. Ieškovė taip pat nurodo, kad 2019 m. vasario 4 d. elektroniniu laišku ji atkreipė ACER dėmesį į Reglamento 2019/943 14–16 straipsniuose įtvirtintus reikalavimus ir savo abejones dėl PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM atitikties minėtiems reikalavimams, kurią ACER numatė pripažinti. Galiausiai ieškovė pažymi, kad, nors pradiniame sprendime buvo pateiktos kelios nuorodos į naujo Reglamento 2019/943 nuostatas, šios nuorodos buvo susijusios su aspektais, pagrindžiančiais ACER poziciją, o tai reiškia, kad į būsimą Sąjungos teisę atsižvelgta savavališkai ir pasirinktinai, todėl pažeistas lojalaus bendradarbiavimo principas.

66 Ieškovė taip priekaištauja ACER dėl to, kad pradiniame sprendime ji pažeidė teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus. Ji tvirtina, kad pagal jurisprudenciją (1997 m. sausio 22 d. Sprendimas *Opel Austria / Taryba*, T-115/94, EU:T:1997:3) teisinio saugumo principas gali įpareigoti atsižvelgti, laikantis tam tikrų ribų, ir į būsimus teisės aktus, ypač kai toks teisės aktas yra numatomas, pakankamai apibrėžtas ir nesuderinamas su teisės aktais, kurie turi būti priimti.

67 Be to, ieškovė atmeta kaip nereikšmingus ACER argumentus, grindžiamus galimu negaliojimo atgaline data principo pažeidimu. Jos teigimu, reikia, pirma, atskirti būsimą Sąjungos teisės įgyvendinimą nuo Sąjungos institucijų pareigos savo sprendimuose atsižvelgti į būsimus teisės pokyčius, kuriuos jau galima numatyti, ir, antra, nepatvirtinti priemonių, prieštaraujančių būsimiems aukštesnės galios teisės aktams.

68 ACER nesutinka su ieškovės argumentais ir prašo atmesti antrąjį ieškinio pagrindą. Pirma, ACER teigia, kad nagrinėdama pradinį sprendimą Apeliacinė taryba turėjo patikrinti, ar jame padarė klaidą nustatydama taikytiną teisę. Šiuo aspektu ACER tvirtina, kad ji turi priimti sprendimus remdamasi faktinėmis aplinkybėmis ir juos priimant galiojančiomis teisės nuostatomis. Pradinio

sprendimo priėmimo dieną Reglamentas 2019/943, konkrečiai kalbant, jo 14–16 straipsniai, dar nebuvo įsigalioję ir jų net nebuvo galutinai patvirtinęs Sąjungos teisės aktų leidėjas. Vadinasi, ji pagrįstai negrindė pradinio sprendimo Reglamentu 2019/943, būtent jo 14–16 straipsniais, todėl Apeliacinė taryba minėto sprendimo nenagrinėjo atsižvelgdama į tuos straipsnius, kuriuos ieškovė nurodė jai pateiktame skunde. ACER taip pat nesutinka su ieškovės argumentais dėl Apeliacinės tarybos vykdytos pradinio sprendimo kontrolės savarankiško pobūdžio. Iš tiesų, remiantis Reglamento 2019/942 28 straipsnio 5 dalies nuostatomis, pastaroji neturi kompetencijos nei pradinio sprendimo pakeisti savuoju, nei pati išspręsti bylos. Dėl ieškovės argumento, grindžiamo tuo, kad savo sprendime Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į teisinius pokyčius, įvykusius po pradinio sprendimo priėmimo, pažymėtina, jog tai nereiškia, kad minėta taryba privalėjo patikrinti pradinio sprendimo suderinamumą su tam tikromis Reglamento 2019/943 nuostatomis, kurios įsigaliojo jau priėmus šį sprendimą.

69 Antra, ACER tvirtina, kad priimant pradinį sprendimą vis dar vyko su Reglamentu 2019/943 susijusi teisėkūros procedūra ir kad šis reglamentas nebuvo galiojančios teisės sistemos dalis, todėl ji negalėjo žinoti, ar šis reglamentas bus konkrečiai priimtas ir, *a fortiori*, koks bus jo turinys ir tiksli jo priėmimo data. ACER teigimu, nebuvo akivaizdu ar numatytina, kad pradinis sprendimas galėjo būti nesuderinamas su tam tikromis vėliau priimtomis Reglamento 2019/943 nuostatomis. Todėl ACER negalėjo pradinio sprendimo grįsti minėtomis nuostatomis. Be to, ACER mano, kad nereikšminga, pirma, tai, ar priimant pradinį sprendimą jai buvo žinomi teisės aktų pasiūlymai, ir, antra, tai, kad pastarajame sprendime ji rėmėsi naujo reglamento pasiūlymu.

70 ACER taip pat teigia, kad, skirtingai nei byloje, kurioje priimtas 1997 m. sausio 22 d. Sprendimas *Opel Austria / Taryba* (T-115/94, EU:T:1997:3), šioje byloje priimant pradinį sprendimą Reglamentas 2019/943 dar nebuvo priimtas, todėl ji visiškai nebuvo tikra dėl tikslaus jo turinio ar jo įsigaliojimo datos. Taigi savo sprendime Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad 1997 m. sausio 22 d. *Sprendime Opel Austria / Taryba* (T-115/94, EU:T:1997:3) padaryta išvada negali būti taikoma šioje byloje.

71 Be to, šioje byloje nebuvo pažeisti teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai, nes priimtame pradiniame sprendime buvo aiškios nuostatos, kurių taikymą suinteresuotieji asmenys galėjo numatyti.

72 ACER taip pat pažymi, kad lojalaus bendradarbiavimo, institucinės pusiausvyros, teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principai neleidžia jai pažeisti galiojančios teisės ir priimti sprendimo remiantis vien teisės aktų pasiūlymais.

73 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad Apeliacinei tarybai pateiktame vidaus skunde ieškovė nurodė, jog egzistuoja skirtumų ir nenuoseklumų tarp PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM, kuriuos ACER patvirtino pradiniame sprendime, ir reikalavimų, taikomų priimant tokias BSM pagal Reglamento 2019/943 14–16 straipsnius.

74 Savo sprendime Apeliacinė taryba atmetė ieškovės jai nurodytus priekaištus, motyvuodama tuo, kad Reglamento 2019/943 14–16 straipsniai neturi reikšmės siekiant patikrinti ACER priimto pradinio sprendimo teisėtumą, nes šis reglamentas dar nebuvo taikomas to sprendimo priėmimo momentu.

75 Kadangi grįsdama antrąjį ieškinio pagrindą ieškovė konkrečiai rėmėsi reikšmingų Reglamento 2019/943 nuostatų pažeidimu, nagrinėjant šį pagrindą reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai savo sprendime nepatikrino PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM, kurias ACER patvirtino pradiniame sprendime, teisėtumo atsižvelgdama į reikalavimus, taikomus priimant tokias BSM pagal Reglamento 2019/943 14–16 straipsnius.

76 Šiuo klausimu reikia priminti, pirma, kad Reglamentu 2019/943, kaip matyti iš jo 1 konstatuojamosios dalies ir jo 70 straipsnio, nauja redakcija išdėstytas 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003 (OL L 211, 2009, p. 15). Antra, kaip matyti iš Reglamento 2019/943 4 konstatuojamosios dalies, juo siekiama nustatyti taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti gerą elektros energijos vidaus rinkos veikimą.

77 Konkrečiau kalbant, Reglamento 2019/943 14–16 straipsniai yra šio reglamento III skyriaus „Prieiga prie tinklo ir perkrovos valdymas“ 1 skirsnyje „Pralaidumo paskirstymas“. Juose aptarta atitinkamai „[p]rekybos zonų peržiūra“ (14 straipsnis), „[v]eiksmų planai“ (15 straipsnis) ir „[p]ralaidumo paskirstymo ir perkrovos valdymo bendrieji principai“ (16 straipsnis). Taigi minėtuose straipsniuose reglamentuojamas pralaidumo paskirstymas tarpvalstybinės prekybos elektros energija kitos paros ir einamosios paros rinkose ir nustatyti reikalavimai, į kuriuos reikia atsižvelgti priimant kitos paros ir einamosios paros BSM. Vadinasi, šiuose straipsniuose iš esmės įtvirtintos materialinės teisės normos, reglamentuojančios šių BSM priėmimą.

78 Reikia priminti, kad nauja teisės norma taikoma nuo akto, kuriame ji įtvirtinta, įsigaliojimo dienos ir, nors netaikoma galiojant ankstesniam įstatymui atsiradusioms ir galutinai susidariusioms teisinėms situacijoms, ji taikoma būsimoms jų pasekmėms ir naujoms teisinėms situacijoms. Laikantis teisės aktų negaliojimo atgaline data principo kitaip yra tik tuo atveju, kai nauja teisės norma priimama kartu su specialiomis nuostatomis, kuriomis nustatomos konkrečios jos taikymo laiko atžvilgiu sąlygos (žr. 2020 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Azienda Municipale Ambiente*, C-15/19, EU:C:2020:371, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. birželio 15 d. Sprendimo *Facebook Ireland ir kt.*, C-645/19, EU:C:2021:483, 100 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; šiuo klausimu taip pat žr. 2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *A2A*, C-89/14, EU:C:2015:537, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

79 Reglamentas 2019/943 buvo priimtas 2019 m. birželio 5 d., paskelbtas 2019 m. birželio 14 d., ir, kaip matyti iš jo 71 straipsnio 1 dalies, įsigaliojo 2019 m. liepos 4 d., t. y. jau po to, kai buvo priimtas pradinis sprendimas (2019 m. vasario 21 d.), bet dar prieš Apeliacinei tarybai priimant sprendimą (2019 m. liepos 11 d.). Reikia pridurti, kad pagal Reglamento 2019/943 71 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, nukrypstant nuo jo taikymo nuo 2020 m. sausio 1 d. bendrojo principo, išplaukiančio iš šio reglamento 71 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos, jo 14 ir 15 straipsniai taikomi nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, t. y. nuo 2019 m. liepos 4 d. Tas pats pasakytina apie Reglamento 2019/943 16 straipsnį, taikomą specialiu šio reglamento 14 straipsnio 7 dalies ir 15 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo tikslu. Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad priimant pradinį sprendimą Reglamento 2019/943 14–16 straipsniai dar nebuvo įsigalioję ir taikytini, tačiau jie tokie buvo, žinoma, su tam tikrais apribojimais, kiek tai susiję su 16 straipsniu, kai buvo priimtas Apeliacinės tarybos sprendimas.

80 Šioje byloje nagrinėjama teisinė situacija – tai ACER galutinai patvirtintos kitos paros ir einamosios paros BSM, kurių teisėtumas ginčijamas pareiškus šį ieškinį.

81 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas procedūrines nuostatas, kurios nagrinėjamu atveju buvo taikytinos pagal šio sprendimo 21 punkte nurodytą jurisprudenciją, Apeliacinei tarybai buvo suteiktas įgaliojimas patvirtinti pradinį sprendimą arba, kilus nesutarimui, jį perduoti ACER. Šiomis nuostatomis buvo padarytas pakeitimas, palyginti su anksčiau galiojusiomis Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalies nuostatomis, pagal kurias Apeliacinė taryba turėjo galimybę arba pasinaudoti visais ACER kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą jos kompetentingam padaliniui. Pagal Reglamente 2019/942 įtvirtintą procedūrinę tvarką Apeliacinė taryba nebegali kaip anksčiau pati pakeisti pradinio sprendimo, dėl kurio jai pateiktas skundas. Tačiau tai visiškai nekeičia jos atliekamos minėto sprendimo kontrolės turinio ir apimties.

82 Iš tiesų reikia konstatuoti, kad, kaip ir pagal anksčiau taikytą procedūrinę tvarką, Apeliacinės tarybos sprendimai, priimti laikantis Reglamente 2019/942 nustatytų procedūrų, pakeičia anksčiau ACER priimtus sprendimus (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Heli-Flight / AESA*, C-61/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:59, 84 punktą). Tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, Apeliacinei tarybai pateikiamas skundas dėl ACER sprendimo, susijusio su kitos paros ar einamosios paros BSM, būtent Apeliacinės tarybos sprendime, kuriuo patvirtinamas šis sprendimas, galutinai įtvirtinama ACER pozicija dėl šios metodikos po to, kai ši taryba išsamiai išnagrinėja atitinkamos situacijos faktines ir teisines aplinkybes, atsižvelgdama į sprendimo priėmimo momentu taikytiną teisę.

83 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad BSM, kurių teisėtumas ginčijamas šioje byloje, ACER galutinai patvirtino tą dieną, kai Apeliacinė taryba priėmė sprendimą, kuriuo pripažino, kad ACER 2019 m. liepos 11 d. pradiniame sprendime patvirtintos PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM buvo teisėtos.

84 Tuo remiantis darytina išvada, kad Reglamento 2019/943 14–16 straipsnių įsigaliojimo ir taikymo dieną, t. y. 2019 m. liepos 4 d., ACER dar nebuvo galutinai patvirtinusi PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM. Todėl tą dieną šioje byloje nagrinėjama situacija, kaip ji apibūdinta šio sprendimo 80 punkte, turėjo būti nagrinėjama kaip būsima teisinė situacija, t. y. nauja teisinė situacija arba bent atsiradusi situacija, bet ne kaip galutinai susiklosčiusi pagal ankstesnes normas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 78 punkte nurodytą jurisprudenciją, ir šiuose straipsniuose įtvirtintos naujos materialinės teisės normos, kurios galiojo tuo metu, jai turėjo būti nedelsiant taikomos.

85 Taigi tuo metu, kai Apeliacinė taryba priėmė savo sprendimą, ji turėjo patikrinti, ar PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM, kurias ACER patvirtino pradiniame sprendime, galėjo būti pripažintos teisėtomis, atsižvelgiant į naujas tokių BSM priėmimo taisykles, įtvirtintas Reglamento 2019/943 14–16 straipsniuose, tiek, kiek jos jau buvo taikomos (žr. šio sprendimo 79 punktą).

86 Bet koks kitas sprendimas galėtų lemti paradoksalią situaciją, kai ACER, prireikus pasitelkdama Apeliacinę tarybą, galėtų į teisės sistemą įtraukti metodikas, kurios jų galutinio patvirtinimo momentu, pirma, būtų grindžiamos nebetaikomais teisės aktais ir, antra, neatitiktų naujojo reglamentavimo, kuris tuo metu tapo taikytinas.

87 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba savo sprendime padarė teisės klaidą, nes nepatikrino, ar PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM, kurias ACER patvirtino pradiniame sprendime, atitiko Reglamento 2019/943 14–16 straipsnių reikalavimus, kuriais ieškovė konkrečiai rėmėsi (tiek, kiek jie buvo taikomi) šiai tarybai paduotame savo vidaus skunde. Tik atsakiusi į šį klausimą Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į

taikytinas naujas materialinės teisės normas, įtvirtintas Reglamento 2019/943 14–16 straipsniuose, būtų galėjusi grąžinti ACER PSR „Core“ kitos paros ir einamosios paros BSM, kad prieš jas patvirtindama suderintų su minėtomis normomis, arba pripažinti, kad, atsižvelgiant į šias normas, ACER patvirtintos BSM buvo teisėtos, priimdama sprendimą, kuris pakeistų pradinį sprendimą.

88 Taigi reikia pripažinti pagrįstu antrąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą teisės klaida, kurią Apeliacinės taryba padarė nustatydama nagrinėjamai situacijai taikytiną teisę ir kuri galėjo turėti įtakos šio sprendimo pagrįstumui.

89 Vadinasi, net nesant reikalo nagrinėti kitų ieškovės nurodytų pagrindų ir priekaištų, reikia panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą.

**Dėl bylinėjimosi išlaidų**

90 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

91 Kadangi ACER iš esmės pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2019 m. liepos 11 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą A-003-2019.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį kaip nepriimtiną.**

3. **Priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.**

Tomljenović Kreuschitz Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Paskelbta 2022 m. rugsėjo 7 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.